

Prasība, kas celta 2020. gada 27. jūlijā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika**(Lieta C-345/20)**

(2020/C 329/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Mölls un C. Vrignon)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasījumi

Komisija lūdz Tiesu:

- atzīt, ka, neveicot sava valsts elektroniskā reģistra savstarpējo savienošanu ar jauno Eiropas autotransporta uzņēmumu reģistra (ERRU) versiju, Portugāles Republika nav izpildījusi tai Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2016/480 (2016. gada 1. aprīlis), ar ko ievieš kopīgus noteikumus par autotransporta uzņēmumu valstu elektronisko reģistru savstarpējo savienošanu un atceļ Regulu (ES) Nr. 1213/2010 ⁽¹⁾ 3. un 4. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Valstu elektronisko reģistru savstarpējā savienošana ar jauno ERRU versiju, kas dalībvalstīm jāveic saskaņā ar Īstenošanas regulā (ES) 2016/480 noteiktajām procedūrām un tehniskajām prasībām, kā prasīts minētās regulas 3. panta pirmajā daļā, bija jāveic līdz ne vēlāk kā 2019. gada 30. janvārim.

⁽¹⁾ OV 2016, L 87, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūlijā iesniedza Corte costituzionale (Itālija) – O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A./Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**(Lieta C-350/20)**

(2020/C 329/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Pamatlietas puses

Prasītāji: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.

Atbildētājs: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kura tika pieņemta Nicā 2000. gada 7. decembrī un grozīta Strasbūrā 2007. gada 12. decembrī, 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst bērna piedzimšanas pabalsts un maternitātes pabalsts, pamatojoties uz 3. panta 1. punkta *b*) un *j*) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kas norādīts 12. panta 1. punkta *e*) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/98/ES ⁽²⁾ (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai [...] izsniegtu vienotu [...] atļauju, un vai tāpēc Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kas neļauj piešķirt ārzemniekiem, kuriem ir tajā pašā direktīvā minētā vienotā atļauja, iepriekš minētos pabalstus, kas jau piešķirti ārzemniekiem, kuriem ir pastāvīgā iedzīvotāja ES uzturēšanās atļauja?

⁽¹⁾ OV 2004, L 166, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/98/ES (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi (OV 2011, L 343, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 7. augustā *Agrochem-Maks d.o.o.* iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2020. gada 28. maija spriedumu lietā T-574/18: *Agrochem-Maks/Komisija*

(Lieta C-374/20 P)

(2020/C 329/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Agrochem-Maks d.o.o.* (pārstāvis: S. Pappas un A. Pappas, advokāti)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Zviedrijas Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai;
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un nepareizi piemērojusi procedūras, kas attiecas uz papildus informācijas pieprasījumiem saistībā ar aktīvās vielas apstiprināšanas atjaunošanu, prasības.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka sūdzība (par septiņiem nepabeigtiem jautājumiem) par to, ka nesaskaņas starp EFSA ziņojumiem un dalībvalstu ziņotāja ziņojumu pieprasa detalizētu argumentāciju par šo jautājumu, ir noraidāma kā nepamatota attiecībā uz ceturto jautājumu un kā neefektīva saistībā ar citiem jautājumiem.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā nav ņēmusi vērā visus attiecīgos elementus, lai pārbaudītu apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesisko palāvību.